

он ѹ Селянинѣтъ на Фіоніѣ. — Величіе тоѣ на душѣ тѣе ѹ ся, на брва
самоу въ наричаныѣ благородны, но мно-
го пѣтя он въ найдолгитѣ редове на гра-
жданѣтъ ся на брватѣ чувства и добле-
ственныи великодушіе, както доказва слѣ-
дующій примѣръ. Отоириѣя ошзавринѣ что
въ оселото дѣтои живѣялъ този селянинѣ
станѣло пожарѣ, за удасяваніе то на кой-
тои ся заветѣлъ да помогнеи тои, оно на-
разнои зашто тои въ тѣрьѣ пожарѣтъ ся
прострѣлъ на всякъдѣ и тамъ като былѣ, тои
допилаѣта муи обадили очен огньѣтъ на прѣ-
пасалѣ отѣ другѣтъ странѣ и къщата му
он въ примѣдїе да ся запали. На това тои
попыталѣ самои изгорѣла ли не наѣ комшия
му къщата, и не като хмуказали чѣ ся за-
налила и горѣла и чѣ не трѣба ни тои и-
нѣ даи за губиѣ ако ие канда свари даи из-
несе ииѣ отѣ къщатахъ си; “ Но азъ ии-
маѣ другоиѣщо по драгоѣнно да изба-
вяѣ, и извикаѣ тои тои, горѣѣтъ ми съ-
ѣдѣ и лежи на дрехыи болѣѣ, и ииѣ
е въ сѣстояніе да избави себе. —